

Bayer Zsolt: Leszarom Mozartot (1)

2014 november 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

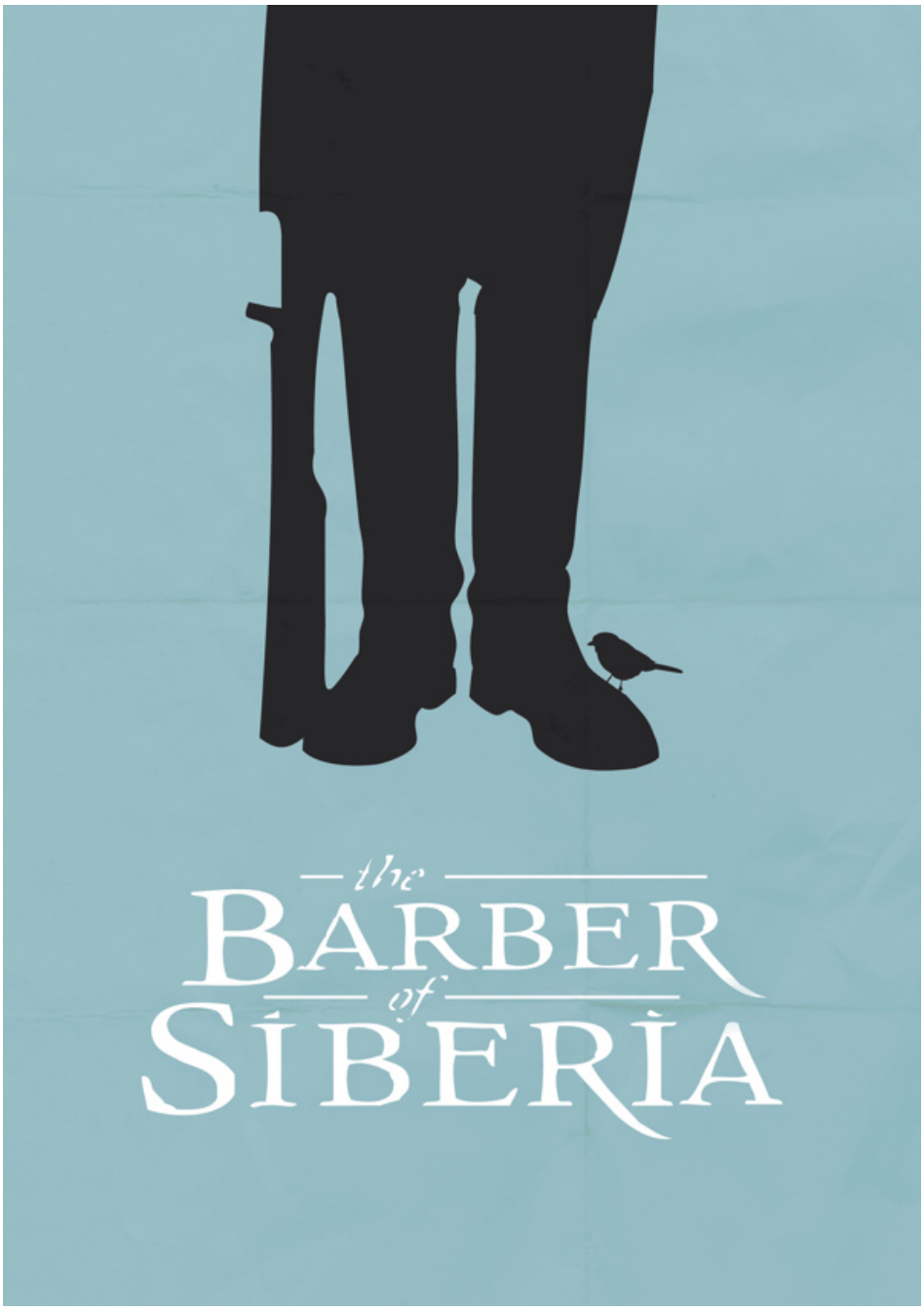
Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Leszarom Mozartot!” – üvölti egy amerikai kiképz? ?rmester valahol Amerikában, valamikor 1905 körül, az elmúlt húsz év egyik legcsodálatosabb filmjében, Nyikita Mihalkov Szibériai borbélyában.

„Leszarom Mozartot!” üvölti az amerikai kiképz? ?rmester, és azért üvölti ezt, mert fogalma sincs, kicsoda Mozart. És minden újoncnak utána kell üvölteni ezt a mondatot, különben nem veheti le a gázálarcot. És üvölti is minden újonc, egyet kivéve. Andrew nem üvölti. Inkább napokig hordja a gázálarcot, abban alszik, abban fut, mert hát „Mozart nagy zeneszerz?”.

Andrew nem bírja kimondani, hogy „leszarom Mozartot”, mert Andrew apja Andrej Tolsztoj, az egykori cári kadét, aki Szibériát is vállalta a szerelméért, Andrew anyjáért. Igen, meg kell nézni a Szibériai borbélyt mindenkinek, aki még nem látta. (Érdekes, hogy az elmúlt húsz év két legnagyobb kelet-európai filmjét két évezredes halálos ellenség, Oroszország és Lengyelország fia készítette. Mihalkov Szibériai borbélya az egyik és Wajda Katynja a másik.) Aki pedig látta már, az nézze meg újra. Hogy friss legyen az élmény, milyen is az, amikor egy k?bunkó amerikai kiképz? ?rmester azt ordítja a pofánkba, hogy „leszarom Mozartot!”

Mert most éppen ezt ordítja megint.

Leszarják Mozartot, és leszarnak mindent. Leszarják a világ népeit, leszarják, ami az érdekeiken, az üzleten, a fogyasztáson, a „make money” parancsán kívül van, és ami kicsit is különbözik attól, amit ?k gondolnak szabadságról és demokráciáról.

„Leszarom Mozartot!” – üvölti a k?bunkó Amerika a világ fülébe, a világ pedig utána üvölti, mert le akarja venni végre a gázálarcot. De mindig akad néhány, aki nem üvölti. Ahhoz a néhányhoz érdemes tartozni. Megdögleni inkább gázálarcban, de „Mozart igenis nagy zeneszerz?!” És a világ csodálatos és színes és ezer arca van; a szabadság mámorító, és nem abból áll, hogy minden eladó, és mindent szabad; a világ népei is ezerfélék, és aki egyenruhát akar húzni mindegyikre, ugyanolyat, az menjen az anyjába.

Ezért utolérhetetlen a másik nagy és beteg zseni, Tarantino, amikor a Ponyvaregényben kimondja a nagy titkot: „Te, odaát is ugyanaz a szar van, mint itt, mégis valahogy egy kicsit más. Például otta McDonald’sban is lehet sört kapni. És képzeld, nem valami m?anyag pohárban basszák eléd, hanem üvegpohárban…” Így foglalja össze Vincent Párizs és Európa lényegét az ? kedves gengszter barátjának.

Talán már egy hajszál sem választ el bennünket attól, hogy Vincentnek igaza legyen.

Ezért kell nagyon gyorsan megnézni a Szibériai borbélyt. Abban benne van minden, ami miatt az oroszok imádhatók. (Uramisten, ha belegondolok, hogy húsz-harminc évvel ezel?tt mennyire utáltam szegény oroszokat, és mennyire rajongtam Amerikáért… Uramisten, hát ez kinek a szégyene?)

Igen, az oroszok bizony imádhatóak. A lelkükért. Mihalkovért, Tarkovszkijért, Bulgakovért, Csehovért, Dosztojevszkijért. Azért, ahogy a kadétiskola vezet?je, Radlov tábornok farsangkor, a „palacsinta ünnepén” félholtra issza magát. A „zapojért”… És azért az eleganciáért, ahogy most az orosz külügyminisztérium üzent Goodfriendnek, a „leszarom Mozartot” üvölt? kretén amerikai kiképz? ?rmesternek: „?szintén szólva a diplomácia elmélete és gyakorlata mind ez idáig kategorikusan kizárta azt a helyzetet, hogy egy másik állam hivatalos képvisel?je nyilvánosan értékelje annak az országnak a politikáját, amelyben akkreditálva van.”

Még bizony belegondolni is szörny? abba, mi történne, ha hasonló kijelentést tenne valaki az orosz nagykövetek vagy képvisel?k közül. „Már látom is a különféle publikációk kifejezéseit: »Oroszország új régi birodalmi ambíciói«, »Az orosz medve újra fenyegeti Európa szuverenitását«, »A Kreml diktátuma m?ködésben«” - írta az orosz külügyminisztérium sajtóosztályának helyettes vezet?je.Az orosz diplomácia képvisel?je szerint olyan benyomás keletkezik, hogy a Varsói Szerz?dés szervezete titokban még mindig létezik, és a Politikai Tanácskozó Testületét az Egyesült Államok vezeti.

Hát ezért. És ez nemcsak elegáns, de olyan igaz, mint a nap. Pontosan ez zajlik most Magyarországon, Magyarország és a szabadon választott magyar kormány ellen. A Népszabadság már nem is titkolja, inkább hosszan elemzi a kialakult helyzetet, és történelmi példák sorolásával sem fukarkodik: „Nem titok, hogy az Egyesült Államok elnöke a nemzetbiztonsági érdekek védelmében elrendelhet egyes külföldi kormányok megdöntésére irányuló titkos hírszerzési és egyéb m?veleteket. (…) Az amerikai elnökökt?l sosem állt távol a titkosszolgálatok ilyen felhasználása. (…) George W. Bush 2007-ben az iráni kormányzat destabilizálására adott titkos utasítást, amelynek hatástalanságát mutatja, hogy Teheránban ma is ugyanaz a rendszer van hatalmon. Az ismételt elnöki utasítások ellenére Kubában sem sikerült megdönteni az ötvenöt évvel ezel?tt hatalomra jutott Castro fivéreket. Másutt, például 1973-ban Chilében viszont sikerrel járt a titkos m?velet.”

Mennyire érdekes és önleleplez? mondatok ezek! S olvasom, az EU elhatározta, hogy felzárkózik Amerika mellé, és beszáll az Orbán-kormány elleni játszmába. Együtt fogják üvölteni mostantól a képünkbe, hogy „leszarom Mozartot!” S ehhez a demokrácia hiányáról szóló eszement és aljas hazugságokon túl most leltek egy új sípot: a korrupciót.

(folytatjuk)

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló